

*A szemük néha összehúzza
ma még a képernyőt figyelik,
aztán az övék lesz az az utca,
ugrásra készen mindegyik...*

*Végül csöndeskén eloszolnak,
lábujjhegyen oson a tömeg,
kit érdekel, hogy mi lesz holnap,
milyen ruhát kik öltenek?*

*A lobogásból pocsolja s sár lesz,
ami még fröccsen fel, a magasba,
a telefon mindenre rávesz,
spóroljatok az új tavaszra!*

DEMÉNY PÉTER

Yellowstone

*szeretnék lazacot
fogni a yellowstone-ban
ez a vágyam maradt
miután az egyik boldogságomat
elszúrtam a másikat
megtaláltam
felépítettem
talán erre futja még
iskolás koromban
amerikába akartunk emigrálni
nagyanyámnak nagyon fájt
amikor elmondtam
én meg nem értettem
bát lehet szebb mint amerikában
a diktatúra arra jó
hogy maximálja az álmaid
igaz hogy a gépfegyverkerítés
mögött minden maximumnak tűnik
mindenesetre négyen terveztük
a nagy szökést
hogy átússzuk a dunát és máris
amerikában leszünk végül
csak egyikünk ment el oda
hivatalosan én pedig
soba nem jártam azon a földrészen*

csak salzburgban a mozart-szülöházban
és bécsben varsóban pozsonyban
újvidéken kölnben párizsban
de az például egy szörnyű utazás volt
már eldöntöttem hogy elválok és
szegény feleségem csak vezetett
és vezetett és mennyi
kíméletlenség irgalmatlanság
és egyszer azt mondta
elfáradtam
az előtt ismertem meg
noémit és már semmivel sem
pedig még egy lányom is
volt illetve van
és milyen büszke voltam rá
hogy olyan jól bírja és
most meg pestre költözött
egy fiúval aki
szívemben puska van
és reménytelenség
ágota sivítom az éjszakába
megöregedett sirály
megöregedett medve
akinek már csak egy vágya maradt
lazacot fogni a yellowstone-ban
szükséges hogy minden embernek
legalább egy menedéke legyen
és miért nem lehet együtt a kettő
vagy
furcsán van kitalálva az élet
valamit elhibázott a teremtő
gyémántnak csiszoltam és
kiköt a tőzegben
de hát én sem élem a szüleimét
és ő sem élheti az enyémet
és rettenetes hogy minden
kibaszott kikötőben ott
a szomorúság
egy picit elsóztam
a reményt és most
próbálom beérni azzal
ami van a röpködéssel
a színekkel a pávakkal a
vitrineken amiket az én
kis szitakötőm festett

*a szabadsággal és a szerelemmel
én a huszonegyedik századi petőfi
akit nem a fújó paripák
focizom pipázok
a lépcsőház előtt csőrepedés
van és a víznél
galambok ülnek a verebekhez
és azt mondom magamnak
öregedő sas szárnyat ne
feszítsen² miközben
naponta feszítek csak hát
wyoming idaho montana
ott fekszik egy fennsíkon
a yellowstone nemzeti park
ahol különben
nincs lazac de mi lenne
az álmokkal ha
annyira ragaszkodnának
a valósághoz így legalább
merésznek tűnnek*

1. Marmeladov mondja Raszkolnyikovnak a *Bűn és bünbödé*sben.

2. „Mert nem remélem hogy megfordulok

Mert nem remélek

Mert nem remélek új fordulatot

Hogy tehetséget, látókört cseréljek

Ilyesmire törekedni nem törekszem

(Öregedő sas szárnyat mért feszítsen?)

Miért sirassak

Szokott uralkodást, eltűnt hatalmat?”

(T. S. Eliot: *Hamvazószerda*, Vas István fordítása)

FECSKE CSABA

Síron túl

FELESÉGEM EMLÉKÉRE

UTOLSÓ ARC

*először a szag köszön rád
az elhasználdott testek szaga
a reménytelenség lehelete
talpra állsz-e még kérdeztem
kőpcős kis kezelőorvosodtól
akinek úgy fityegett arcáról a mosoly*